Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 1696/71, annettu 26 päivänä heinäkuuta 1971, humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

(EYVL L 175, 4.8.1971, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 1170/77 annettu 17 päivänä toukokuuta 1977	L 137	7	3.6.1977
►**M2**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 235/79, annettu 5 päivänä helmikuuta 1979	L 34	4	9.2.1979
►**M3**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3332/85, annettu 26 päivänä marraskuuta 1985	L 318	1	29.11.1985
►**M4**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3768/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M5**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3800/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985	L 367	32	31.12.1985
►**M6**	Komission asetus (ETY) N:o 3998/87, annettu 23 päivänä joulukuuta 1987	L 377	40	31.12.1987
►**M7**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3808/89, annettu 12 päivänä joulukuuta 1989	L 371	1	20.12.1989
►**M8**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 2780/90, annettu 24 päivänä syyskuuta 1990	L 265	1	28.9.1990
►**M9**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3577/90, annettu 4 päivänä joulukuuta 1990	L 353	23	17.12.1990
►**M10**	Neuvoston asetus (ETY) N:o 3124/92, annettu 26 päivänä lokakuuta 1992	L 313	1	30.10.1992

Muutettu:

►**A1**	Tanskan, Irlannin ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneen kuningaskunnan liittymisasiakirja (*)	L 73	14	27.3.1972
	(mukautettu neuvoston 1 päivänä tammikuuta 1973 tekemällä päätöksellä)	L 2	1	1.1.1973
►**A2**	Kreikan liittymisasiakirja (*)	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	21	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	1	1.1.1995

(*) Tätä asiakirjaa ei ole julkaistu suomenkielisenä.

▼B

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 1696/71, annettu 26 päivänä heinäkuuta 1971, humala-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42, 43, 113 ja 235 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [1],

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen on liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen on erityisesti sisällyttävä yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

yhteisön humalantuotannolla on aivan erityinen merkitys yhteisön tiettyjen alueiden taloudessa; tietyille näiden alueiden tuottajille tämä tuotanto edustaa merkittävää osaa heidän tuloistaan,

humalamehut ja -uutteet eivät kuulu perustamissopimuksen liitteeseen II, tämän vuoksi nämä tuotteet jäävät perustamissopimuksen maataloutta koskevien määräysten soveltamisen ulkopuolelle, vaikka humala siihen kuuluu; koska kyseiset tuotteet korvaavat kuitenkin laajalti toisensa, tämä tilanne vaarantaa yhteisen maatalouspolitiikan vaikutuksen humala-alalla; tämän vuoksi on tarpeen laajentaa humalamehuihin ja -uutteisiin 113 artiklan nojalla kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevat toimenpiteet ja 235 artiklan nojalla humalan kaupan pitämisestä annetut säännöt,

kansainvälisellä kaupalla on perinteisesti suuri merkitys yhteisössä humalan tuottajille ja käyttäjille; yhteisön humalantuotannon kannattavuus on tähän asti perustunut olennaiselta osaltaan tuotannon kilpailukykyyn maailmanmarkkinoilla sekä tuotannon vapaaseen määrälliseen ja laadulliseen mukautumiseen menekkimahdollisuuksiin; tämän vuoksi yhteinen markkinajärjestely ei saisi olennaisesti muuttaa tätä tilannetta, vaan sen olisi soveltuvilla toimenpiteillä parannettava tuotteiden laatua ja siten suojattava tuottajia heidän nykyisen elintasonsa mahdolliselta huononemiselta,

yhteisön tasolla olisi toteutettava laatupolitiikkaa soveltamalla lähtöisyyden merkinnän varmentamista koskevia säännöksiä, joihin liittyvät säännöt kieltävät periaatteessa pitämästä kaupan niitä tuotteita, joille ei ole annettu kyseistä todistusta, tai niitä tuontituotteita, jotka eivät vastaa laadullisilta vähimmäisominaisuuksiltaan yhteisössä tuotettuja tuotteita; lisäksi on suositeltavaa säätää sellaisen vakiolaadun määrittämisestä, joka muodostaa kaupankäyntiä varten vertailutason ja varmistaa markkinoiden riittävän avoimuuden,

on tarpeen saada riittävästi tietoja yhteisön markkinoiden tilanteesta ja kehitysnäkymistä; tässä yhteydessä se, että huomattava osa tuotannosta myydään ennen sadonkorjuuta ja jopa useiksi vuosiksi tehtyjen sopimusten perusteella, voi tehdä markkinoiden kehityksen ennakkoarvioinnin helpommaksi; tämän vuoksi olisi säädettävä yhteisössä tuotetun humalan kaikkien toimitussopimusten kirjaamisesta; on kuitenkin tärkeää, että nämä tiedot pidetään salaisina asianosaisten vakuuttamiseksi siitä, että tietoja käytetään yksinomaan tilastollisiin tarkoituksiin, sekä täysin puolueettomien tietojen saamiseksi,

maatalousväestön kohtuullisen elintason varmistamiseksi, markkinoiden vakauttamiseksi ja kohtuullisten hintojen varmistamiseksi toimituksissa kuluttajille on tärkeää edistää tarjonnan keskittymistä ja sitä, että

[1] EYVL N:o C 66, 1.7.1971, s. 28

▼B

maanviljelijät yhdessä mukauttavat tuotantoaan markkinoiden vaatimuksiin,

tämän vuoksi maanviljelijöiden ryhmittyminen järjestöihin, jotka velvoittavat jäseniään noudattamaan yhteisiä sääntöjä, edistää perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden toteutumista; näihin tavoitteisiin voidaan pyrkiä maanviljelijöiden tuottajaryhmittymiksi ryhmittymisen lisäksi myös muodostamalla näiden ryhmittymien liittoja,

tuottajien välisen kaiken syrjinnän välttämiseksi ja yritystoiminnan yhtenäisyyden ja tehokkuuden varmistamiseksi olisi vahvistettava koko yhteisöä koskevat edellytykset, jotka tuottajaryhmittymien ja näiden liittojen on täytettävä voidakseen tulla jäsenvaltioiden hyväksymiksi; tarjonnan tehokkaan keskittymisen kannalta on erityisesti tarpeen, että ryhmittymät ja liitot harjoittavat yhtäältä riittävää taloudellista toimintaa ja että ryhmittymä tai liitto toisaalta saattaa markkinoille koko tuottajien tai jäsenryhmittymien tuotannon joko suoraan tai tuottajien välityksellä yhteisiä sääntöjä noudattaen,

olisi annettava säännöksiä, joiden pyrkimyksenä on helpottaa näiden järjestöjen perustamista ja toimintaa; tätä varten jäsenvaltioille olisi sallittava myöntää näille järjestöille tukia, joiden rahoituksen yhteisö osittain varmistaa; näiden tukien suuruutta on kuitenkin tärkeää rajoittaa ja pitää luonteeltaan väliaikaisina ja vähenevinä, jotta tuottajien rahoitusvastuu kasvaisi asteittain,

yhteisön humalaviljelmät tarvitsevat joissakin tapauksissa sekä lajikkeiden että viljelytoimien ja sadonkorjuutoimien järkeistämismahdollisuuksien mukauttamista; olisi helpotettava uusiin lajikkeisiin siirtymistä ja viljelmien uudistamista muutamien vuosien ajan myöntämällä erityistä tukea tällaisiin toimiin sitoutuneille tuottajaryhmittymille,

tuottajien kohtuullisen elintason varmistamiseksi olisi säädettävä tukijärjestelmä; komission on vuosittain sadon myynnin jälkeen toimitettava neuvostolle kertomus, jotta voidaan todeta, onko tällainen tuki syytä vahvistaa; tukea voidaan myöntää, jos tästä kertomuksesta käy ilmi, että keskimääräinen hehtaarisato on ollut riittämätön ottaen huomioon markkinoiden tilanne ja ennakoitava kehitys,

suunniteltujen toimenpiteiden voidaan ottaa käyttöön tuontijärjestelmä, johon ei kuulu muita toimenpiteitä kuin yhteisen tullitariffin soveltaminen; sitä sovelletaan perustamissopimuksen nojalla ilman eri toimenpiteitä 1 päivästä tammikuuta 1970,

nämä toimenpiteet mahdollistavat luopumisen kaikkien määrällisten rajoitusten soveltumisesta yhteisön ulkorajoilla; tämä järjestelmä voi kuitenkin poikkeuksellisesti osoittautua riittämättömäksi; yhteisön olisi sallittava toteuttaa nopeasti kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa tällaisten tapausten mahdollisesti aiheuttamilta häiriöiltä, kun aikaisemmat tuonnin esteet on poistettu,

kaikkien tullien ja vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantaminen ja kaikkien määrällisten rajoitusten ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön sisäisessä kaupassa on kielletty perustamissopimuksen määräysten nojalla ilman eri toimenpiteitä 1 päivästä tammikuuta 1970; vetoaminen perustamissopimuksen 44 artiklaan on kielletty ilman eri toimenpiteitä 1 päivästä tammikuuta 1970, koska vähimmäishintoja ei enää sovelleta 31 päivänä joulukuuta 1969,

tiettyjen jäsenvaltioiden tukien myöntäminen vaarantaa humala-alan yhteistä markkinajärjestelyä ohjaavien toimenpiteiden tehokkuuden; tämän vuoksi humala-alalla olisi sovellettava niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen; olisi kuitenkin säädettävä siirtymäkaudesta sellaisille kansallisille tuille, jotka on myönnetty monivuotisia sopimuksia varten ennen yhteismarkkinoiden voimaantuloa,

olisi säädettävä yhteisön rahoitusvastuusta yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annettujen asetusten säännösten mukaisesti niiden menojen

▼B

osalta, joita jäsenvaltioille aiheutuu tämän asetuksen soveltamiseen perustuvien velvoitteiden vuoksi,

siirtymisen jäsenvaltioissa voimassaolevasta järjestelmästä tässä asetuksessa käyttöön otettuun järjestelmään on tapahduttava parhailla mahdollisilla edellytyksillä; siirtymätoimenpiteet voivat tästä syystä osoittautua tarpeellisiksi,

humala-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä on otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet, ja

suunniteltujen säännösten täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

▼M6

1. Toteutetaan humala-alan yhteinen markkinajärjestely, joka koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1210	Tuore tai kuivattu humala, myös murskattu, jauhettu tai pelleteiksi valmistettu; lupuliini

2. Kaupan pitämistä ja kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevia sääntöjä sovelletaan lisäksi seuraaviin tuotteisiin:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1302 13 00	Humalasta saadut kasvimehut ja -uutteet

▼B

3. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”*humalalla*” köynnösmäisen humalan (*Humulus lupulus*) (emikasvin) kuivattuja kukintoja, joita kutsutaan myös tähkiksi; näissä kellanvihreissä soikeissa kukinnoissa on kukkaperä, ja niiden suurin halkaisija vaihtelee 2 ja 5 senttimetrin välillä;

b) ”*humalajauheella*” humalasta jauhamalla saatua tuotetta, joka sisältää sen kaikki luonnolliset osat;

▼M10

c) ”*lupuliinipitoisella humalajauheella*” tuotetta, joka on saatu humalasta jauhamalla sen jälkeen, kun siitä on mekaanisesti poistettu osa lehdistä, varsista, suojuslehdistä ja kukkavarsista;

d) ”*humalauutteella*” humalasta tai humalajauheesta uuttamalla saatuja tiivistettyjä tuotteita;

▼B

e) ”*humalatuotteiden seoksella*” kahden tai useamman edellä mainitun tuotteen seosta.

▼M1

4. Jäljempänä olevan 12 artiklan 5 kohdassa tarkoitetaan:

a) ”ensimmäisen käsittelyvaiheen humalalla” humalaa, jolle on tehty ainoastaan ensimmäinen kuivaus ja joka on pakattu ja valmis myyntiin,

b) ”täydessä tuotannossa olevilla viljelyaloilla” humalalla istutettuja viljelyaloja näiden kolmannesta tuotantovuodesta lähtien.

▼B

I OSASTO

Kaupan pitäminen

▼M1

2 artikla

1. Yhteisössä korjattuja ja yhteisössä korjatusta humalasta valmistettuja ja kolmansista maista tuotuja 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskee varmentamismenettely.

2. Todistus voidaan antaa ainoastaan tuotteista, joiden laatu vastaa määrätylle kaupan pitämisen vaiheelle asetettuja laatuvaatimuksia. ►M10 Edellä 1 artiklan 3 kohdan b-e alakohdassa tarkoitetuille tuotteille voidaan antaa todistus ainoastaan, jos näiden tuotteiden alfahappopitoisuus ei ole pienempi kuin sen humalan happopitoisuus, josta ne on valmistettu. ◄

3. Todistuksessa on mainittava vähintään:

a) humalan tuotantopaikka tai -paikat,

b) satovuosi tai -vuodet,

c) lajike tai lajikkeet.

4. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta jokaiselle tuotteelle tämän artiklan soveltamista koskevat yleiset säännöt ja niiden soveltamisen alkamispäivän.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

3 artikla

1. Siinä määrin kun 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskee ►M1 ——— ◄ varmentamismenettely, niitä voidaan pitää kaupan ja viedä ainoastaan, jos niille on annettu kyseinen todistus.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä säännöstä koskevista poikkeustoimenpiteistä voidaan päättää 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

a) tiettyjen kolmansien maiden kaupan vaatimusten täyttämiseksi

tai

b) tiettyjen erityiskäyttöön tarkoitettujen tuotteiden osalta.

Edellisessä alakohdassa säädetyillä poikkeustoimenpiteillä

— ei saa vaikuttaa niiden tuotteiden tavalliseen myyntiin, joista on annettu todistus lähtöisyydestä,

— on varmistettava, että vältetään kaikenlaiset kyseisiä tuotteita koskevat epäselvyydet.

▼M1

———

▼B

5 artikla

1. Kolmansista maista lähtöisin olevia 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita voidaan tuoda ainoastaan, jos niiden laatuominaisuudet vastaavat vähintään yhteisössä korjattujen ja yhteisössä korjatuista tuotteista valmistettujen tuotteiden kaupan pitämiselle vahvistettuja vaatimuksia.

▼M1

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuilla tuotteilla, joiden mukana seuraa alkuperämaan viranomaisten antama ja 2 artiklassa säädettyä todistusta vastaavaksi todettu todistus, katsotaan olevan 1 kohdassa tarkoitetut ominaisuudet. Todistusten vastaavuus vahvistetaan 20 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ►M2 ——— ◄.

▼B

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

II OSASTO

Toimitussopimukset

6 artikla

1. Jokaisen humalaa tuottavan jäsenvaltion tätä varten nimeämä toimielin kirjaa kaikki yhtäältä tuottajan tai järjestäytyneiden tuottajien ja toisaalta ostajan tekemät yhteisössä tuotettavan humalan toimitussopimukset.

2. Ennen ensimmäisen satovuoden 1 päivää elokuuta tehtyjä sopimuksia, jotka koskevat määrättyjen määrien toimittamista sovituin hinnoin yhden tai useamman satovuoden ajanjaksona, kutsutaan ennakkosopimuksiksi. Ne kirjataan erikseen.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle säännöllisin väliajoin tilastotiedot kirjatuista sopimuksista.

4. Kirjattuja tietoja ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin tämän asetuksen soveltamiseen.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III OSASTO

Tuottajaryhmittymät

▼M1

7 artikla

1. Tässä asetuksessa ”tuottajaryhmittymällä”tarkoitetaan tuottajien aloitteesta perustettua ryhmittymää, joka koostuu yksinomaan tai kansallisen lainsäädännön salliessa lähes yksinomaan humalantuottajista ja jonka tavoitteena on erityisesti:

a) tarjonnan keskittäminen ja markkinoiden vakauttamiseen osallistuminen pitämällä kaupan jäsentensä koko tuotantoa,

b) tuotannon yleinen mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin ja sen parantaminen erityisesti siirtymällä uusiin lajikkeisiin ja uudistamalla viljelmiä,

c) viljelyn ja korjuun järkeistäminen ja koneistamisen edistäminen tuottavuuden parantamiseksi,

d) yhteisten tuotantoa koskevien sääntöjen hyväksyminen,

▼M3

e) 12 artiklassa säädetyn tukijärjestelmän hoitaminen jakamalla kullekin ryhmittymän tuottajajäsenelle tälle viljelyalojen perusteella kuuluva osuus tuesta,

▼M1

ja jonka jäsenvaltio on hyväksynyt 3 kohdan mukaisesti.

▼M3

1a. Tuottajaryhmittymät voivat käyttää tukea toimenpiteiden toteuttamiseen 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi.

▼M1

2. Tässä asetuksessa ’liitolla’ tarkoitetaan hyväksyttyjen tuottajaryhmittymien liittoa, jolla on samat päämäärät kuin näillä ryhmittymillä ja jonka jäsenvaltio on hyväksynyt 3 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä hyväksymistä pyytävät tuottajaryhmittymät ja näiden liitot, jotka täyttävät seuraavat yleiset edellytykset:

a) niiden on sovellettava yhteisiä tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevia sääntöjä (kaupan pitämisen ensimmäinen vaihe),

▼M1

b) niiden sääntöjen mukaan ryhmittymien tuottajajäsenillä ja liittoon kuuluvilla tuottajaryhmittymillä on oltava velvollisuus:

— noudattaa yhteisiä tuotantoa koskevia sääntöjä,

— saattaa markkinoille niiden koko tuotanto ryhmittymän tai liiton välityksellä.

Tämä velvollisuus ei kuitenkaan koske tuotteita, joista tuottajat ovat tehneet myyntisopimuksia ennen jäseneksi liittymistään, jos ryhmittymille on ilmoitettu sopimuksista ja ne ovat hyväksyneet nämä.

Tätä hyväksymistä ei kuitenkaan vaadita ennen 31 päivää joulukuuta 1980.

▼M10

Hyväksytyn ryhmittymän jäsenet voivat 31 päivänä joulukuuta 1996 päättyvänä ajanjaksona ryhmittymän antamalla luvalla pitää itse kaupan kaikki tuotteensa tai osan niistä ryhmittymän vahvistamien ja valvomien sääntöjen mukaisesti. Näiden tuottajaryhmittymien on kuitenkin vahvistettava tavoitteekseen jäsentensä koko tuotannon markkinoille saattaminen tästä päivästä tammikuun 1 päivään 1997,

▼M1

c) niiden on esitettävä todisteet riittävästä taloudellisesta toiminnasta,

d) niiden on pidättäydyttävä koko toimialallaan kaikesta yhteisön tuottajien tai ryhmittymien syrjinnästä erityisesti näiden kansallisuuden tai sijoittautumisen perusteella,

e) niiden on varmistettava ilman syrjintää jokaisen sellaisen tuottajan oikeus liittyä ryhmittymään, joka sitoutuu noudattamaan sen perussääntöjä,

f) niiden perussäännöissä on oltava määräyksiä sen varmistamiseksi, että ryhmittymästä tai liitosta eroa pyytävät jäsenet voivat erota oltuaan jäseninä vähintään kolme vuotta ja ilmoitettuaan ryhmittymälle tai liitolle eroaikeestaan vähintään vuotta ennen eroa.

Näitä säännöksiä sovelletaan rajoittamatta sellaisten kansallisten lakien tai asetusten säännösten soveltamista, joiden päämääränä on joko suojata määrätyissä tapauksissa ryhmittymää, liittoa tai niiden velkojia jäsenen eroamisesta aiheutuvilta rahoitusvaikutuksilta tai estää jäsenen eroaminen varainhoitovuoden aikana,

g) niiden on oltava oikeushenkilöitä tai niillä on oltava riittävä oikeuskelpoisuus, jotta niillä voi olla oikeuksia ja velvollisuuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti,

h) niiden sääntöihin on sisällyttävä velvollisuus pitää erillistä kirjanpitoa toiminnoista, joita hyväksyminen koskee,

i) ne eivät saa olla hallitsevassa asemassa yhteisössä.

4. Jäsenvaltio on toimivaltainen hyväksymään ne ryhmittymät ja liitot, joiden sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee kyseisen jäsenvaltion alueella.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun tukijärjestelmän hallinnosta sekä kaupan pitämisen määrittelystä 3 kohdan a alakohdan tarkoittamassa merkityksessä ja 3 kohdan f alakohdassa annettuja sääntöjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 20 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

8 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää hyväksytyille tuottajaryhmittymille tukea kolmen vuoden ajan 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetusta hyväksymispäivästä ryhmittymien perustamisen kannustamiseen ja niiden toiminnan helpottamiseen. Tämän tuen määrä ei saa ylittää ensimmäisenä, toisena ja kolmantena vuonna vastaavasti kolmea, kahta ja yhtä prosenttia ryhmittymien niiden kaupan pidettyjen tuotteiden arvosta, joita hyväksyminen koskee. Nämä tuet eivät kuitenkaan saa ylittää ensimmäisenä vuonna 60 prosenttia, toisena vuonna 40 prosenttia

▼M1

ja kolmantena vuonna 20 prosenttia tuottajaryhmittymän hallintokuluista.

Kaupan pidettyjen tuotteiden arvo vahvistetaan jokaiselle vuodelle kiinteäksi seuraavien perusteella:

— jäsentuottajien kolmena jäseneksi liittymistä edeltävänä kalenterivuonna kaupan pitämä keskimääräinen tuotannon määrä,

— näiden tuottajien tuotteistaan saamat keskimääräiset tuottajahinnat samana ajanjaksona.

2. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta määräenemmistöllä yleiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9 artikla

1. Humalaistutusten laajentaminen on kiellettyä 1 päivästä heinäkuuta 1977 31 päivään joulukuuta 1979.

Tätä kohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat pitää hyväksyttyä tuottajaryhmittymää yhtenä ainoana tuottajana.

2. Jäsenvaltioiden on annettava kaikki tarpeelliset säännökset 1 kohdassa tarkoitetun kiellon soveltamisen valvomiseksi.

3. Jäsenvaltiot voivat myöntää hyväksytyille ryhmittymille ennen 1 päivää heinäkuuta 1979 toteutettuun 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun uusiin lajikkeisiin siirtymiseen ja viljelmien uudistamiseen tukea, joka on määrältään enintään 1800 laskentayksikköä hehtaaria kohden, jos ala pienenee kyseisellä alueella enintään 40 prosenttia.

4. Neuvosto voi komission ehdotuksesta ja yksinkertaisella ääntenenemmistöllä päättää tässä artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden jatkamisesta.

▼B

10 artikla

1. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen yleiset säännöt 8 ja 9 artiklan soveltamisesta.

2. Yksityiskohtaiset säännöt 8 ja 9 artiklan soveltamisesta annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

IV OSASTO

Tuottajille myönnettävä tuki

11 artikla

Komissio esittää ennen kunkin vuoden 30 päivää huhtikuuta neuvostolle kertomuksen humalan tuotanto- ja markkinatilanteesta.

Tässä kertomuksessa otetaan huomioon erityisesti hintojen, viljelmien, tuotannon ja tarpeiden kehitys.

▼M1

12 artikla

1. Otetaan käyttöön yhteisössä tuotetun humalan tukijärjestelmä.

2. Tukea voidaan myöntää tuottajille kohtuullisten tulojen saamiseksi.

3. Yhteisön alueilla, joilla hyväksytyt tuottajaryhmittymät varmistavat jäsenilleen kohtuulliset tulot ja harjoittavat tarjonnan järkevää hallintaa, tukea myönnetään ainoastaan tuottajaryhmittymille.

Muilla alueilla tukea myönnetään yksittäisille tuottajille.

▼M1

4. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta määräenemmistöllä hyvissä ajoin jäsenvaltioiden sille toimittamien tiedonantojen perusteella luettelon 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista alueista.

5. a) Tämän tuen lajikekohtainen suuruus hehtaaria kohden vahvistetaan ottaen huomioon erityisesti:

— kunkin lajikeryhmän osaltauottajaryhmittymien täydessä tuotannossa olevilta viljelyaloilta ensimmäisen käsittelyvaiheen humalasta saamat ja tästä vaiheesta lasketut keskitulot verrattuna edellisistä sadoista saatuihin keskituloihin,

— yhteisön markkinatilanne ja markkinoiden ennakoitava kehityssuunta,

— yhteisön ulkopuolisten markkinoiden kehitys ja kansainvälisessä kaupassa vallitsevat hinnat,

— kustannuskehitys.

b) Humalan lajikeryhmät ovat seuraavat:

— ryhmä 1: aromaattinen humala,

— ryhmä 2: karvas humala,

— ryhmä 3: muut.

▼M10

c) Jos hyväksytylle tuottajaryhmittymälle on myönnetty tukea 3 kohdan mukaisesti ja jos tämä järjestö ei pidä kaupan jäsentensä koko tuotantoa, vuoden 1992 satoa kohden myönnettävän tuen suuruutta vähennetään 4 prosenttia, vuoden 1993 satoa kohden 8 prosenttia, vuoden 1994 satoa kohden 12 prosenttia ja vuoden 1996 satoa kohden myönnettävän tuen suuruutta 15 prosenttia. Ryhmittymän on käytettävä vähintään 15 prosenttia vuoden 1991 ja sitä myöhempiä satoja kohden myönnetystä tuesta tuottajaryhmittymien hyväksymisestä humala-alalla 28 päivänä kesäkuuta 1972 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1351/72 ([1]) 1 artiklan 1 kohdan b alakohdan cc alakohdassa säädettyihin toimenpiteisiin.

Jos tuottajaryhmittymä kuitenkin pitää kaupan vähintään puolta tietyn vuoden sadosta saadusta tuotannosta, vuoden 1992 marraskuun 1 päivään mennessä myytyä tuotantoa ei oteta huomioon määritettäessä, onko ryhmittymä myynyt jäsentensä koko tuotannon.

Komissio seuraa näiden ryhmittymien toimintaa ja antaa neuvostolle vuoden 1994 satoa koskevassa kertomuksessa tiedon saavutetusta edistyksestä koko tuotannon kaupan pitämisessä.

▼M1

6. Jos 11 artiklassa tarkoitettu selvitys tuo esiin rakenteellisen ylijäämän tai häiriön vaaran humalan toimitusrakenteessa yhteisön markkinoilla:

a) tuen myöntäminen voidaan rajoittaa osaan kyseiselle vuodelle kirjatustaviljellystä alasta,

b) ensimmäisen ja/tai toisen tuotantovuoden viljelyalat voidaan jättää tuen ulkopuolelle.

Kun on tutkittu humalan viljelyalan kehitystä suhteessa kaupan pitämisen kehitykseen erityisesti sopimusten, hintatason ja varastotilanteen perusteella, päätetään että a ja b kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan kaikkiin lajikeryhmiin tai ainoastaan yhteen tai useampaan lajikeryhmään.

7. Edellisenä kalenterivuonna korjattua satoa vastaavaa viljelyalaa kohden myönnettävän tuen suuruus vahvistetaan kahden kuukauden kuluessa 11 artiklassa tarkoitetun selvityksen antamisesta ja ennen 30

([1]) EYVL N:o L 148, 30.06.1972, s. 13. Asetusta on viimeksi muutettu asetuksella (ETY) N:o 3858/87 (EYVL N:o L 363, 23.12.1987, s. 27).

▼M1

päivää kesäkuuta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

8. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼M8

12 a artikla

Rajoittamatta 12 artiklan 3 kohdan soveltamista tukea voidaan myöntää enintään viideksi vuodeksi myös sellaisten koekantojen tuotantoon, jotka kuuluvat jalostuksen myöhempään vaiheeseen, jos tuottaja viljelee näitä lajikkeita tutkimusaseman valvonnassa.

Tuen suuruus vahvistetaan 12 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, ja se ei saa olla missään tapauksessa suurempi kuin ryhmälle 3 ”muut” vahvistettu tuki.

Tukea myönnetään sellaista viljelyalaa varten, joka ei saa olla suurempi kuin yksi prosentti jäsenvaltion humalan kokonaisviljelyalasta. Jos yksi prosentti jäsenvaltion humalan kokonaisviljelyalasta on vähemmän kuin 10 hehtaaria, tukea myönnetään jäsenvaltiolle enintään 10 hehtaarille.

Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 20 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti.

▼B

13 artikla

▼M1

1. Jollei 12 artiklan 6 kohdasta muuta johdu, tukea myönnetään sellaista kirjattua viljelyalaa kohden, jolta on korjattu sato.

Jäsenvaltioiden on nimettävä toimielimet, joilla on valtuudet kirjata kunkin tuottajan humalanviljelyyn käyttämät viljelyalat ja jotka vastaavat kyseisen tiedoston valvonnasta ja päivityksistä.

▼B

2. Tämän artiklan säännöksiä sovellettaessa jäsenvaltiot voivat pitää hyväksyttyä tuottajaryhmittymää yhtenä tuottajana.

3. Neuvosto antaa perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrätyn äänestysmenettelyn mukaisesti yleiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

V OSASTO

Kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmä

14 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä ja jollei neuvosto komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen päätä poikkeuksesta, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

a) vaikutukseltaan tullia vastaavien maksujen kantaminen;

b) määrällisten rajoitusten ja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

15 artikla

1. Jos yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai ovat vaarassa häiriintyä tuonnin tai viennin vuoksi vakavasti siten, että perustamissopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa voidaan soveltaa asianmukaisia toimenpiteitä, kunnes häiriö tai häiriön uhka on väistynyt.

Neuvosto antaa komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen yksityis-

▼B

kohtaiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee ne tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan välittömästi. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen 24 tunnin kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen työpäivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen.

VI OSASTO

Yleiset säännökset

16 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 92 - 94 artiklaan sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

Kuitenkin jäsenvaltion humalantuottajille myöntämä tuki voidaan säilyttää ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää tehtyjen sopimusten voimassaolon ajan, jos tämän tuen määrä on suurempi kuin 12 artiklassa tarkoitetun yhteisön tuen määrä. Tämän tuen myöntämisaikaa ei voi pidentää.

▼M1

16 a artikla

Kun on vaarana syntyä rakenteellinen ylijäämä tai häiriö humalan toimitusrakenteessa markkinoilla, neuvosto voi komission ehdotuksesta määräenemmistöllä toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä markkinoiden epätasapainon ehkäisemiseksi. Nämä toimenpiteet voidaan toteuttaa erityisesti vaikuttamalla:

— tuotantokykyyn,

— tarjonnan määrään,

— kaupan pitämisen edellytyksiin.

▼B

17 artikla

1. Yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta koskevia säännöksiä sovelletaan 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin siitä päivästä lähtien, jona tässä asetuksessa säädettyä järjestelmää aletaan soveltaa.

▼M7

2. Edellä 8 ja 9 artiklassa säädetyt toimenpiteet muodostavat asetuksen (ETY) N:o 4256/88 ([1]) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yhteiset toimet.

3. Komissio määrittää yhteisön osuuden eri toimenpiteiden rahoituksessa asetuksen (ETY) N:o 2052/88 ([2]) 1 artiklassa määritellyssä 1 päämäärässä tarkoitettujen alueiden osalta kyseisen asetuksen 13 artiklassa vahvistettujen perusteiden ja rajojen mukaisesti ja asetuksen (ETY) N:o 4253/88 ([3]) 29 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Komissio päättää osuudesta ensimmäisen kerran kuukauden kuluessa asetuksen (ETY) 3808/89 ([4]) voimaantulosta. Näitä osuuksia sovelletaan jäsenvaltion, jota asia koskee, pyynnöstä 1 päivästä tammikuuta 1989 alkaen aiheutuneisiin kuluihin.

([1]) EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 25
([2]) EYVL N:o L 185, 15.7.1988, s. 9
([3]) EYVL N:o L 374, 31.12.1988, s. 1
([4]) EYVL N:o L 371, 20.12.1989, s. 1

▼M7

Komissio vahvistaa rahoitusosuudet samoilla edellytyksillä niiden alueiden osalta, joita ei tarkoiteta 1 päämäärässä; komissio toimittaa kuitenkin 31 päivään joulukuuta 1992 mennessä neuvostolle kertomuksen, johon on liitetty ehdotukset näiden rahoitusosuuksien vahvistamisesta myöhemmille vuosille.

▼B

4. Korvaushakemukset käsittävät yhden kalenterivuoden aikana aiheutuneet kustannukset, ja ne on jätettävä komissiolle ennen seuraavan vuoden kesäkuun ►M7 1 ◄ päivää.

▼M1

5. EMOTR:n korvattavat yhteisestä toiminnasta aiheutuvat kokonaiskustannukset arvioidaan ennakolta 2 miljoonaksi laskentayksiköksi.

▼M5

6. Edellä 8 artiklassa tarkoitettu toiminta on rajoitettu toteutettavaksi kymmenen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta; Kreikan, Espanjan ja Portugalin osalta tämä ajanjakso on viiden vuoden kuluessa liittymispäivästä.

▼M9

Edellä 8 kohdassa säädetyn toimen toteuttamisaika rajoitetaan entisen Saksan demokraattisen tasavallan alueen osalta Saksan yhdistymispäivämäärää seuraavaksi viideksi vuodeksi. ►A3 Itävallan osalta kestoaika on viisi vuotta liittymisajankohdasta. ◄

▼M7

7. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta.

▼B

18 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Yksityiskohtaiset säännöt tällaisten tietojen toimittamisesta ja levittämisestä annetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

1. Perustetaan humalan hallintokomitea, jäljempänä ’komitea’, jossa on jäsenvaltioiden edustajat ja puheenjohtajana komission edustaja.

2. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden äänet painotetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

20 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi komitean puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

▼A3

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

▼B

3. Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä.

▼B

Neuvosto voi perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen päättää asiasta toisin yhden kuukauden kuluessa.

21 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

22 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 39 ja 110 artiklassa määrätyt tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

▼M1

23 artikla

Jos on tarpeen helpottaa siirtymätoimenpiteillä siirtymistä järjestelmään, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1170/77, erityisesti jos muutetun järjestelmän täytäntöönpanossa säädettynä päivänä ilmenee merkittäviä vaikeuksia, nämä toimenpiteet toteutetaan 20 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Niitä sovelletaan enintään 31 päivään joulukuuta 1980.

Yhdistyneellä kuningaskunnalla on oikeus maksaa tähän päivään asti tuottajille tuotantotukea nimeämänsä toimielimen välityksellä.

▼B

24 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 11, 12 ja 13 artiklaa sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1971 satoon.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.